

SATVERSMES TIESAS KOLĒĢIJA

Jura Alunāna iela 1, Rīga, LV-1010.

Tālrunis: 67830735, 67210274. E-pasts: tiesa@satv.tiesa.gov.lv

LĒMUMS PAR ATTEIKŠANOS IEROSINĀT LIETU

Rīgā

2025. gada 17. jūlijā

Satversmes tiesas 1. kolēģija šādā sastāvā: kolēģijas priekšsēdētāja Irēna Kucina, tiesneši Veronika Krūmiņa un Juris Juriss, kolēģijas sēdē izskatījusi [..], [..] un [..] (turpmāk – Pieteikuma iesniedzējas) pieteikumu par lietas ierosināšanu (ieteikums Nr. 116/2025),

konstatēja:

1. No pieteikuma secināms, ka Pieteikuma iesniedzējas lūdz Satversmes tiesu atzīt Alkoholisko dzērienu aprites likuma 5. panta desmito daļu un 2025. gada 9. janvāra likuma “Grozījumi Alkoholisko dzērienu aprites likumā” (turpmāk – Grozījumi) 1. pantu, ciktāl ar to Alkoholisko dzērienu aprites likuma 5. pants papildināts ar vienpadsmito un divpadsmito daļu, par neatbilstošu Latvijas Republikas Satversmes (turpmāk – Satversme) 1. pantam, 91. panta pirmajam teikumam un 105. panta pirmajiem trim teikumiem un spēkā neesošu no pamattiesību aizskāruma rašanās brīža.

2. Ar Grozījumu (stājās spēkā 2025. gada 7. februārī) 1. pantu Alkoholisko dzērienu aprites likuma 5. pants papildināts ar desmito, vienpadsmito un divpadsmito daļu šādā redakcijā:

“(10) Tirdzniecības (tai skaitā ar distances līgumu) un pakalpojumu sniegšanas vietās ir aizliegts piedāvāt alkoholiskos dzērienus par velti, kā dāvanu vai kā kompensāciju par citas preces iegādi vai pakalpojuma saņemšanu. Alkoholisko dzērienu degustācija atļauta alkoholisko dzērienu tirdzniecības vietās (izņemot azartspēļu organizēšanas vietas) un alkoholisko dzērienu ražošanas vietās vai ražotāja telpās.

(11) Azartspēļu organizēšanas vietās ir aizliegta alkoholisko dzērienu mazumtirdzniecība to patērēšanai uz vietas pie spēļu automātiem, kāršu, kauliņu un ruletes spēļu galdiem vai citām azartspēļu iekārtām.

(12) Azartspēļu organizēšanas vietās ir aizliegta alkoholisko dzērienu patērēšana pie spēļu automātiem, kāršu, kauliņu un ruletes spēļu galdiem vai citām azartspēļu iekārtām.”

Saskaņā ar Alkoholisko dzērienu aprites likuma pārejas noteikumu 20. punktu grozījumi attiecībā uz šā likuma 5. panta papildināšanu ar vienpadsmito un divpadsmito daļu stājas spēkā 2025. gada 1. augustā.

3. Atbilstoši Satversmes tiesas likuma 20. panta piektajai daļai, lemjot par to, vai uz saņemtā pieteikuma pamata ir ierosināma lieta, kolēģija vērtē, vai:

- 1) lieta ir piekritīga Satversmes tiesai;
- 2) iesniedzējs ir tiesīgs iesniegt pieteikumu;
- 3) pieteikums atbilst Satversmes tiesas likuma 18.–19.³ panta prasībām;
- 4) pieteikums nav iesniegts par jau izspriestu prasījumu;
- 5) pieteikumā ietvertais juridiskais pamatojums vai faktisko apstākļu izklāsts pēc būtības nav mainījies salīdzinājumā ar iepriekš sniegto pieteikumu, par kuru lēmusi kolēģija.

4. Pieteikuma iesniedzējas jau iepriekš vēršusās Satversmes tiesā ar pieteikumu, lūdzot atzīt Alkoholisko dzērienu aprites likuma 5. panta desmito daļu un Grozījumu 1. pantu, ciktāl ar to Alkoholisko dzērienu aprites likuma 5. pants papildināts ar vienpadsmito un divpadsmito daļu, par neatbilstošu Satversmes 1. pantam, 91. panta pirmajam teikumam un 105. panta pirmajiem trim teikumiem (ieteikums Nr. 74/2025).

Satversmes tiesas 1. kolēģija, izskatot minēto pieteikumu, 2025. gada 14. maijā pieņēma lēmumu par atteikšanos ierosināt lietu, jo no pieteikuma nebija gūstams apstiprinājums, ka tajā apstrīdētās normas rada Pieteikuma iesniedzējām pamattiesību aizskārumu. Proti, attiecībā uz Alkoholisko dzērienu aprites likuma 5. panta desmito daļu pieteikumā nebija pamatots, ka apstrīdētā norma uz Pieteikuma iesniedzējām vispār attiecas, savukārt attiecībā uz Grozījumu 1. pantu, ciktāl ar to Alkoholisko dzērienu aprites likuma 5. pants papildināts ar vienpadsmito

un divpadsmito daļu, – ka šī norma, kas neparedz aizliegumu tirgot alkoholiskos dzērienus vispār, rada tām pieteikumā norādītās nelabvēlīgās sekas.

4.1. Izskatāmajā pieteikumā Pieteikuma iesniedzējas atkārtoti norāda, ka tām Satversmē ietvertu pamattiesību aizskārumu rada Alkoholisko dzērienu aprites likuma 5. panta desmitā daļā. Tomēr pieteikumā ietvertais faktiskais apstākļu izklāsts nav mainījies. Proti, no pieteikuma vēl joprojām nav gūstams apstiprinājums tam, ka Pieteikuma iesniedzējas azartspēļu organizēšanas vietās piedāvātu alkoholisko dzērienu degustāciju un tādēļ tieši šajā normā ietvertais aizliegums piedāvāt alkoholisko dzērienu degustāciju azartspēļu organizēšanas vietās rada tām nelabvēlīgas tiesiskas sekas.

Līdz ar to izskatāmajā pieteikumā ietvertais faktiskais apstākļu izklāsts un juridiskais pamatojums par Alkoholisko dzērienu aprites likuma 5. panta desmitās daļas atbilstību Satversmes 1. pantam, 91. panta pirmajam teikumam un 105. panta pirmajiem trim teikumiem pēc būtības nav mainījies salīdzinājumā ar iepriekš iesniegto pieteikumu, par kuru lēmusi kolēģija.

4.2. Izskatāmajā pieteikumā ietverti jauni argumenti, kāpēc Grozījumu 1. pants, ciktāl ar to Alkoholisko dzērienu aprites likuma 5. pants papildināts ar vienpadsmito un divpadsmito daļu (turpmāk – apstrīdētā norma), lai arī neparedz aizliegumu tirgot alkoholiskos dzērienus vispār, aizskar Pieteikuma iesniedzējām Satversmes 1. pantā, 91. panta pirmajā teikumā un 105. panta pirmajos trīs teikumos ietvertās pamattiesības, kā arī papildināts iespējamās šo normu neatbilstības Satversmei juridiskais pamatojums.

Līdz ar to pieteikuma juridiskais pamatojums šajā daļā ir mainījies pēc būtības un kolēģijai no jauna jāvērtē tā atbilstība Satversmes tiesas likumā noteiktajām prasībām.

5. Saskaņā ar Satversmes tiesas likuma 16. panta 1. punktu Satversmes tiesa izskata lietas par likuma normu atbilstību Satversmei. Pieteikumā ir apstrīdēta likuma normas satversmība. Līdz ar to pieteikumā ietvertais prasījums ir piekritīgs Satversmes tiesai.

6. Atbilstoši Satversmes tiesas likuma 17. panta pirmās daļas 11. punktam persona pieteikumu Satversmes tiesā var iesniegt tikai Satversmē noteikto pamattiesību aizskāruma gadījumā.

Pieteikuma iesniedzējas ir klātienē azartspēļu organizētājas, un alkoholisko dzērienu tirdzniecība azartspēļu organizēšanas vietās esot būtiska to

komercdarbības sastāvdaļa. Pieteikuma iesniedzējas norāda, ka tām, veicot komercdarbību, gan esot jāsaņem atļauja (licence) azartspēļu organizēšanai, gan arī esot jāiesniedz telpu plāni, lai apliecinātu, ka telpas ir piemērotas šī pakalpojuma sniegšanai. Tāpat tām esot jānodrošina, ka to azartspēļu organizēšanas vietas telpas atbilst arī visām Alkoholisko dzērienu aprites likumā izvirzītajām prasībām tirdzniecības vietai. Pieteikuma iesniedzējas paļāvās, ka likumdevējs līdzšinējo kārtību bez racionāla iemesla nemainīs. Apstrīdētā norma ierobežo to pamattiesības uz īpašuma netraucētu izmantošanu, jo uzliek Pieteikuma iesniedzējām papildu pienākumu slogu, radot nepieciešamību nodrošināt jaunu telpu izmantošanas formu, kā arī uzraudzīt, ka azartspēļu spēlētāji pie azartspēļu automātiem un iekārtām nelieto alkoholu. Turklāt Pieteikuma iesniedzējas varot būt spiestas atteikties no alkohola tirdzniecības pavisam, ja attiecīgajās azartspēļu organizēšanas vietas telpās nebūs iespējams izveidot no spēļu automātiem un iekārtām atsevišķu zonu alkohola tirdzniecībai un patērēšanai. Tādējādi ar apstrīdētajām normām esot aizskartas Pieteikuma iesniedzējām Satversmes 105. panta pirmajos trijos teikumos ietvertās pamattiesības un pārkāpts Satversmes 1. pantā ietvertais tiesiskās paļāvības aizsardzības princips. Tāpat ar apstrīdēto normu esot pārkāpts Satversmes 91. panta pirmajā teikumā ietvertais tiesiskās vienlīdzības princips, jo tajā noteiktie ierobežojumi attiecas vienīgi uz klātienē azartspēļu organizētājiem. Interaktīvo azartspēļu spēlēšanu, kā ierasts, arī turpmāk varēšot apvienot ar alkohola lietošanu, patērējot to tieši spēlēšanas brīdī.

Līdz ar to Pieteikuma iesniedzējas ir tiesīgas iesniegt pieteikumu, ievērojot konstitucionālajai sūdzībai Satversmes tiesas likumā noteiktās prasības.

7. Atbilstoši Satversmes tiesas likuma 19.² panta otrajai daļai persona var iesniegt konstitucionālo sūdzību Satversmes tiesai vienīgi gadījumā, ja viņa ir izmantojusi visas iespējas aizstāvēt savas tiesības ar vispārējiem tiesību aizsardzības līdzekļiem vai arī ja personai šādu iespēju nav.

Apstrīdētā norma ir formulēta nepārprotami, Pieteikuma iesniedzējas atrodas tās tvērumam tipiskā situācijā. Tādējādi Pieteikuma iesniedzējām nav iespēju aizstāvēt savas pamattiesības ar vispārējiem tiesību aizsardzības līdzekļiem.

Satversmes tiesas likuma 19.² panta ceturtais daļas otrais teikums nosaka: “Ja nav iespēju Satversmē noteiktās pamattiesības aizstāvēt ar vispārējiem tiesību aizsardzības līdzekļiem, konstitucionālo sūdzību (pieteikumu) Satversmes tiesai var iesniegt sešu mēnešu laikā no pamattiesību aizskāruma brīža.”

Lai arī apstrīdētajās normās noteiktais aizliegums stāsies spēkā 2025. gada 1. augustā, jau šobrīd, kā to norādījušas arī Pieteikuma iesniedzējas, tām ir jāveic darbības, lai sagatavotu to azartspēļu organizēšanas vietas alkohola tirdzniecības un patērēšanas pie spēļu automātiem un iekārtām aizliegumam. Tādējādi termiņš konstitucionālās sūdzības iesniegšanai ir skaitāms no 2025. gada 7. februāra, kad stājās spēkā Grozījumi, ar kuriem tika pieņemta apstrīdētā norma. Pieteikums Satversmes tiesā iesniegts 2024. gada 20. jūnijā. Tātad minētais termiņš ir ievērots.

Līdz ar to pieteikums par apstrīdētās normas iespējamo neatbilstību Satversmes 105. panta pirmajiem trīs teikumiem, 1. pantam un 91. panta pirmajam teikumam atbilst Satversmes tiesas likuma 19.² panta otrajā daļā un ceturtās daļas otrajā teikumā noteiktajām prasībām.

8. Satversmes tiesas likuma 18. panta pirmās daļas 4. punkts noteic, ka pieteikumā jānorāda juridiskais pamatojums. Juridiskais pamatojums Satversmes tiesas likuma izpratnē nozīmē juridisko argumentāciju, kurā pamatota apstrīdētās normas neatbilstība pieteikumā norādītajai augstāka juridiska spēka tiesību normai. Turklāt saskaņā ar Satversmes tiesas likuma 20. panta sesto daļu Satversmes tiesas kolēģija var atteikties ierosināt lietu arī tad, ja konstitucionālajā sūdzībā sniegtais juridiskais pamatojums ir acīmredzami nepietiekams prasījuma apmierināšanai.

8.1. Pieteikuma iesniedzējas uzskata, ka apstrīdētā norma neatbilst Satversmes 1. pantā ietvertajam tiesiskās palāvības aizsardzības principam.

Lai izvērtētu, vai tiesību akts, kas noteicis atkāpšanos no personai piešķirtām tiesībām, atbilst tiesiskās palāvības aizsardzības principam, Satversmes tiesa noskaidro: 1) vai personai ir radusies tiesiskā palāvība uz konkrētu tiesību saglabāšanu vai īstenošanu un 2) vai ir ievērots saprātīgs līdzsvars starp personas tiesiskās palāvības aizsardzību un sabiedrības interešu nodrošināšanu (*sk. Satversmes tiesas 2013. gada 12. jūnija sprieduma lietā Nr. 2012-21-01 10.1. punktu*).

Satversmes tiesa ir atzinusi, ka tāds regulējums, kas azartspēļu organizēšanas vietā atļauj konkrētu rīcību un tādējādi ļauj telpas izmantot konkrētā veidā, varēja radīt komersantiem aizsargājamu tiesisko palāvību. Tomēr komersantam nevar veidoties aizsargājama tiesiskā palāvība, ka nozares tiesiskais regulējums nekad netiks mainīts tādā veidā, kas varētu ietekmēt tā komercdarbību. Šajā ziņā būtiski ir arī tas, vai likumdevējs, grozot tiesisko regulējumu, ir noteicis saudzējošu pāreju uz jauno tiesisko regulējumu, jo personai, kurai jaunais

regulējums tiks piemērots, ir jādod iespēja pienācīgā kārtā tam sagatavoties. Šādu saudzējošu pāreju iespējams nodrošināt, piemēram, pārejas noteikumos atliekot jaunā regulējuma spēkā stāšanos uz noteiktu laiku (*sk. Satversmes tiesas 2025. gada 30. jūnija sprieduma lietā Nr. 2024-23-01 13.2. punktu*).

Attiecībā uz apstrīdēto normu likumdevējs ir noteicis pārejas periodu – gandrīz sešus mēnešus –, lai Pieteikuma iesniedzējas pielāgotu savu komercdarbības praksi jaunajam tiesiskajam regulējumam. Pieteikumā nav pamatots, kāpēc šāds laika posms nav uzskatāms par pietiekamu tam, lai konkrētajā gadījumā būtu nodrošināta tiesiskās palāvības aizsardzības principam atbilstoša un saudzējoša pāreja uz jauno tiesisko regulējumu.

Līdz ar to pieteikumā sniegtais juridiskais pamatojums par apstrīdētās normas atbilstību Satversmes 1. pantam ir acīmredzami nepietiekams prasījuma apmierināšanai.

8.2. Pieteikuma iesniedzējas uzskata, ka apstrīdētā norma neatbilst Satversmes 91. panta pirmajam teikumam.

Pārbaudot tiesību normu atbilstību Satversmes 91. panta pirmajam teikumam, Satversmes tiesa noskaidro: 1) vai un kuras personas (personu grupas) atrodas pēc noteiktiem kritērijiem salīdzināmos apstākļos; 2) vai apstrīdētā norma paredz vienādu vai atšķirīgu attieksmi pret šīm personām; 3) vai šāda attieksme ir noteikta ar pienācīgā kārtībā pieņemtu tiesību normu; 4) vai šādai attieksmei ir objektīvs un saprātīgs pamats, proti, vai tai ir leģitīms mērķis un vai ir ievērots samērīguma princips (*piemēram, Satversmes tiesas 2020. gada 2. novembra sprieduma lietā Nr. 2020-14-01 8. punkts*).

Lai noteiktu, vai un kuras personu grupas atrodas pēc noteiktiem kritērijiem salīdzināmos apstākļos, nepieciešams atrast galveno šo grupu vienojošo pazīmi. Turklāt jāvērtē arī tas, vai nepastāv kādi būtiski apsvērumi, kas norāda, ka attiecīgās personu grupas neatrodas savstarpēji salīdzināmos apstākļos (*sk. Satversmes tiesas 2024. gada 20. novembra sprieduma lietā Nr. 2023-43-03 11.1. punktu*).

Pieteikumā norādīts, ka apstrīdētā norma paredz atšķirīgu attieksmi pret vienādos un salīdzināmos apstākļos esošām personu grupām, proti, klātienes azartspēļu organizētājiem un interaktīvo azartspēļu pakalpojumu sniedzējiem. Šīs personu grupas vieno tas, ka tās sniedz vienu un to pašu pakalpojumu. Turklāt pirms apstrīdētās normas pieņemšanas abu veidu azartspēļu vietās bija iespējama alkohola lietošana spēles laikā. Tomēr pieteikumā nav analizēta klātienes azartspēļu un interaktīvo azartspēļu organizācija un spēlētāju piesaistes veids.

Piemēram, pieteikumā nav pamatots, ka tas, kādā veidā tiek organizēts spēles veids, un apstākļi, ka klātienē azartspēļu vietā iespēju iegādāties alkoholiskos dzērienus piedāvā tieši azartspēļu organizētājs spēļu zālē, nebūtu pazīmes, kas nošķir iepriekš minētās personu grupas, un norādītu, ka tās neatrodas savstarpēji salīdzināmos apstākļos. Turklāt Satversmes tiesa jau ir atzinusi, ka klātienē azartspēles no citiem spēļu veidiem atšķir to piesaistes veids. Proti, spēļu zāļu apmeklētājus tām lielā mērā piesaista iespēja personīgi kontaktēties ar apkalpojošo personālu, spēļu zāles atmosfēra, vide ar fiziskiem spēļu automātiem, kā arī iespēja izmantot bāra pakalpojumus (*sk. Satversmes tiesas 2020. gada 11. decembra sprieduma lietā Nr. 2020-26-0106 24.2. punktu*).

Līdz ar to pieteikums par apstrīdētās normas iespējamo neatbilstību Satversmes 91. panta pirmajam teikumam neatbilst Satversmes tiesas likuma 18. panta pirmās daļas 4. punktā noteiktajām prasībām.

8.3. Pieteikuma iesniedzējas uzskata, ka apstrīdētā norma neatbilst Satversmes 105. panta pirmajiem trim teikumiem.

Pārbaudot apstrīdētās normas atbilstību Satversmes 105. pantam, Satversmes tiesa noskaidro: 1) vai apstrīdētajā normā ietvertais ierobežojums ir noteikts ar pienācīgā kārtībā pieņemtu normu; 2) vai tam ir leģitīms mērķis; 3) vai tas ir samērīgs ar tā leģitīmo mērķi (*sk. Satversmes tiesas 2021. gada 7. oktobra sprieduma lietā Nr. 2020-59-01 17. punktu*). Noskaidrojot, vai ierobežojums ir samērīgs ar tā leģitīmo mērķi, Satversmes tiesa pārbauda: 1) vai izraudzītie līdzekļi ir piemēroti leģitīmā mērķa sasniegšanai jeb vai ar izraudzīto līdzekli var sasniegt leģitīmo mērķi; 2) vai šāda rīcība ir nepieciešama jeb vai leģitīmo mērķi nevar sasniegt ar indivīda tiesības mazāk ierobežojošiem līdzekļiem; 3) vai ierobežojums ir atbilstošs jeb vai labums, ko iegūst sabiedrība, ir lielāks par indivīda tiesībām nodarīto kaitējumu (*sk. Satversmes tiesas 2021. gada 15. janvāra sprieduma lietā Nr. 2020-21-01 13. punktu*).

Pieteikumā norādīts, ka apstrīdētā norma nav piemērota pamattiesību ierobežojuma leģitīmā mērķa – sabiedrības labklājības aizsardzība – sasniegšanai. Šāds Pieteikuma iesniedzēju arguments balstīts pārliecībā, ka tie azartspēļu spēlētāji, kurus neapmierinās apstrīdētajā normā noteiktais aizliegums, izvēlēsies piedalīties izlozēs vai spēlēt interaktīvās azartspēles, kur spēles laikā nav aizliegta alkohola lietošana, un rezultātā netikšot mazināta ne azartspēļu, ne alkohola atkarība. Tomēr pieteikumā nav sniegts pamatojums šādam uzskatam.

Pieteikumā norādīts, ka apstrīdētajā normā paredzētais aizliegums nav nepieciešams, jo jau pastāv Pieteikuma iesniedzēju tiesības un intereses mazāk

ierobežojošs mehānisms – Pašatteikušos personu reģistrs –, ko likumdevējs var pēc vajadzības pielāgot un izmantot, tostarp veicinot, ka personas ar atkarībām tajā reģistrējas. Tāpat, piemēram, azartspēļu organizēšanas vietu iekšējās kārtības noteikumi, personāla veikta spēlētāju uzraudzība, atkarību profilakse un aprūpes pakalpojumi esot jau pastāvoši un Pieteikuma iesniedzēju tiesības un intereses mazāk ierobežojoši mehānismi. Tomēr Satversmes tiesa jau atzinusi, ka iespējamā tiesību normu piemērošanas uzlabošana nav vērtējama kā alternatīvs leģitīmā mērķa sasniegšanas līdzeklis (*sk. Satversmes tiesas 2015. gada 21. decembra sprieduma lietā Nr. 2015-03-01 27.1. punktu*). Ņemot vērā minēto, pieteikumā nav pamatots, ka pastāv personas pamattiesības mazāk ierobežojoši līdzekļi.

Pieteikumā norādīts, ka labums, ko sabiedrība iegūst no apstrīdētajā normā noteiktā ierobežojuma, ir mazāks par Pieteikuma iesniedzējām nodarīto kaitējumu. Vērtējot ierobežojuma, kas pilnībā aizliedz smēķēšanu azartspēļu organizēšanās vietās, atbilstību Satversmes 105. panta pirmajiem trim teikumiem, Satversmes tiesa norādīja, ka apstrīdētā norma pilnībā neierobežo azartspēļu organizētāja komercdarbību. Proti, azartspēļu organizētāji vēl joprojām var organizēt azartspēles un gūt ieņēmumus no to organizēšanas. Nav izslēdzama iespēja, ka telpu pielāgošana citiem mērķiem prasīs no azartspēļu organizētājiem zināmu finansiālu ieguldījumu, piemēram, tad, ja viņi izvēlēsies attiecīgās telpas pārvietot, sniegt tajās jaunus pakalpojumus apmeklētājiem vai pat tās likvidēt. Taču arī šāds finansiāls ierobežojums ir uzskatāms par samērīgu ieņemamam, kādu apstrīdētās normas rezultātā gūs azartspēļu organizēšanas vietu apmeklētāji, darbinieki un visa sabiedrība (*sk. Satversmes tiesas 2025. gada 30. jūnija sprieduma lietā Nr. 2024-23-01 13.1. un 13.2. punktu*). Ņemot vērā minēto Satversmes tiesas judikatūru un apstākli, ka apstrīdētā norma neaizliedz alkohola mazumtirdzniecību azartspēļu organizēšanas vietās vispār, taču liedz to tirgot noteiktā šo vietu daļā uzliek par pienākumu vienīgi pielāgot telpas apstrīdētās normas prasībām, pieteikumā nav pamatots, kāpēc ierobežojums nav samērīgs ar tā leģitīmo mērķi.

Pieteikumā arī norādīts, ka apstrīdētā norma uzliek papildu pienākumu slogu Pieteikuma iesniedzējām, jo tām esot jānodrošina, ka spēlētāji patiešām nelieto alkoholu pie spēļu galdiem. Tomēr jau šobrīd atbilstoši Azartspēļu un izložu likuma 35. panta 1. punktam azartspēļu organizētājam ir tiesības izdot iekšējās kārtības noteikumus, kas jāievēro azartspēļu vietas apmeklētājiem, lai nodrošinātu normatīvo aktu prasību ievērošanu. Savukārt šā likuma 37. panta pirmās daļas 4. punkts uzliek pienākumu azartspēļu organizētājiem, kuriem izsniegta kazino, spēļu zāles vai bingo

zāles licence, šo azartspēļu organizēšanas vietu darba laikā nodrošināt arī nepārtrauktu spēles telpu iekšējo un ārējo videonovērošana (*sk. Grozījumu anotācijas 1.3. punkta "Pašreizējā situācija, problēmas un risinājumi" sadaļu "Alkoholisko dzērienu mazumtirdzniecības ierobežošana azartspēļu organizēšanas vietās". Pieejama: titania.saeima.lv*).

Līdz ar to pieteikumā sniegtais juridiskais pamatojums par apstrīdētās normas atbilstību Satversmes 105. panta pirmajiem trīs teikumiem ir acīmredzami nepietiekams prasījuma apmierināšanai.

Nemot vērā konstatēto un pamatojoties uz Satversmes tiesas likuma 20. panta piektās daļas 3., 5. punktu un sesto daļu, Satversmes tiesas 1. kolēģija

nolēma:

atteikties ierosināt lietu pēc [...], [...] un [...] pieteikuma (pieteikums Nr. 116/2025).

Lēmums nav pārsūdzams.

Kolēģijas priekšsēdētāja

Irēna Kucina